HUGO DE SANCTO VICTORE
Admont, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 9v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26898
Copyright: Admont, Benediktinerstift

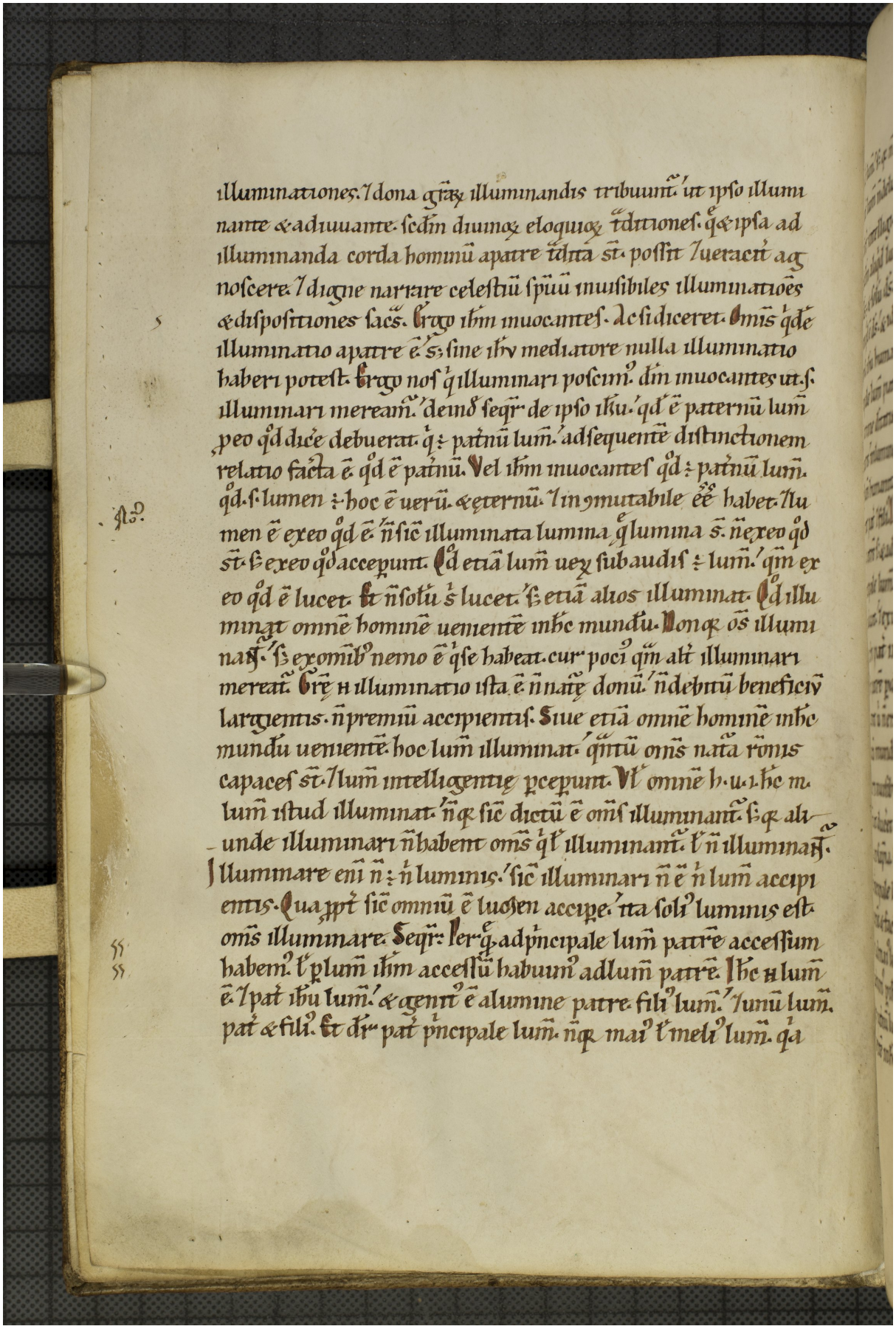

illuminationes. ⁊ dona gr̄ar̄ illuminandis tribuunt̄. ut ipso illumi
nante & adiuuante. sc̄dm diuinor̄ eloquior̄ t̄ditiones. q̄ & ipsa ad
illuminanda corda hominū a patre t̄dita s̄t. possit ⁊ ueracit̄ ag
noscere. ⁊ digne narrare celestiū sp̄uū inuisibiles illuminatiōes
& dispositiones sacs̄. Ergo ih̄m inuocantes. ac si diceret. Omis̄ q̄d̄e
illuminatio a patre ē. s; sine ih̄u mediatore nulla illuminatio
haberi potest. Ergo nos q̄ illuminari poscim⁹. d̄m inuocantes ut. s.
illuminari meream̄. deinde seq̄r̄ de ipso ih̄u. q̄d ē paternū lum̄
p̄eo q̄d dic̄e debuerat. q̄ ⁊ patrnū lum̄. ad sequentē distinctionem
relatio facta ē. q̄d ē patrnū. Vel ih̄m inuocantes q̄d ⁊ patrnū lum̄.
q̄d. s. lumen ⁊ hoc ē uerū. & ęternū. ⁊ in ꝯmutabile ēē habet. ⁊ lu
men ē ex eo q̄d ē. n̄ sic̄ illuminata lumina q̄ lumina s̄. n̄ ex eo q̄d
s̄t. s; ex eo q̄d acceperunt. Q̄d etiā lum̄ uer̄ sub audis ⁊ lum̄. q̄m ex
eo q̄d ē lucet. Et n̄ solū s̄ lucet. s; etiā alios illuminat. Q̄d illu
minat omnē hominē uenientē in h̄c mundū. Non q̄ ōs illumi
nant̄. s; ex omib⁹ nemo ē q̄ se habeat. cur̄ poci⁹ q̄m alt̄ illuminari
mereat̄. Gr̄ę n̄ illuminatio ista ē n̄ natę donū. n̄ debitū beneficiū
largientis. n̄ premiū accipientis. Siue etiā omnē hominē in h̄c
mundū uenientē. hoc lum̄ illuminat. q̄ntū om̄s natā r̄onis
capaces s̄t. ⁊ lum̄ intelligentię p̄ceperunt. Vl̄ omnē h. u. i. h̄c m.
lum̄ istud illuminat. n̄ q̄ sic̄ dictū ē om̄s illuminant̄. s; q̄ ali
unde illuminari n̄ habent om̄s q̄ l̄ illuminant̄. l̄ n̄ illuminant̄.
Illuminare enī n̄ ⁊ n̄ luminis. sic̄ illuminari n̄ ē n̄ lum̄ accipi
entis. Qua p̄pt̄ sic̄ omniū ē lucem accipe. ita soli⁹ luminis est.
om̄s illuminare. Seq̄r̄. Per q̄ ad p̄ncipale lum̄ patrē accessum
habem⁹. l̄ p lum̄ ih̄m accessū habuim⁹ ad lum̄ patrē. Ih̄c n̄ lum̄
ē. ⁊ pat̄ ih̄u lum̄. & genit⁹ ē a lumine patre. fili⁹ lum̄. ⁊ unū lum̄.
pat̄ & fili⁹. Et d̄r̄ pat̄ p̄ncipale lum̄. n̄ q̄ mai⁹ l̄ meli⁹ lum̄. q̄a